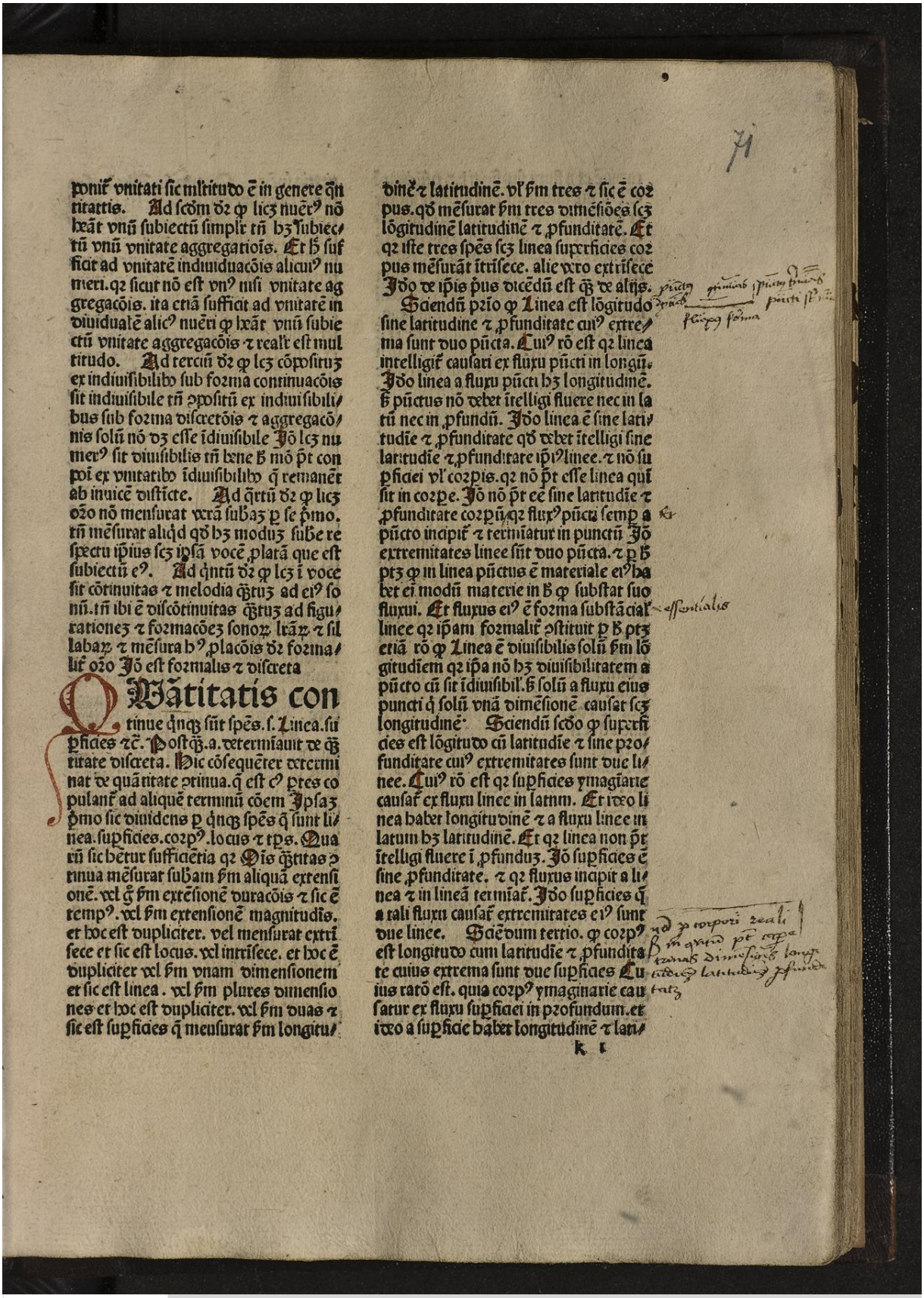

ponit vnitati sic multitudo ē in genere ꝗn titatis. Ad scōm dr ꝙ licz nuēr⁹ nō hēat vnū subiectū simplr tñ hz subiectū vnū vnitate aggregatiois. Et h̄ sufficit ad vnitatē induiduacōis alicui⁹ numeri. qz sicut nō est vn⁹ nisi vnitate aggregacōis. ita etiā sufficit ad vnitatē in diuidualē alic⁹ nuēri ꝙ hēat vnū subiectū vnitate aggregacōis ⁊ realr est multitudo. Ad tertiū dr ꝙ licz cōpositus ex indiuisibilibꝫ sub forma continuacōis sit indiuisibile tñ cōpositū ex indiuisibilibus sub forma discretōis ⁊ aggregacōnis solū nō dz esse idiuisibile Jō licz numer⁹ sit diuisibilis tñ bene b mō p̄t compoi ex vnitatibꝫ idiuisibilibꝫ q̄ remanēt ab inuicē distincte. Ad q̄rtū dr ꝙ licz oro nō mensurat vrā subaz p se ꝓmo. tñ mēsurat aliq̄d qđ hz moduz subē respectu ipius scz ipsā vocē ꝓlatā que est subiectū e⁹. Ad q̄ntū dr ꝙ licz i voce sit cōtinuitas ⁊ melodia ꝗtuz ad ei⁹ sonū. tñ ibi ē discōtinuitas ꝗtuz ad figurationez ⁊ formacōez sonoꝝ hrāz ⁊ sillabaz ⁊ mēsura h⁹ placōis dr forma liē oro Jō est formalis ⁊ discreta

Vnitatis con

tinue q̄ncꝫ sūt spēs. s. Linea. superficies ⁊c. Postq̄. a. determinauit de ꝗtate discreta. Hic cōsequēter determinat de quātitate p̄tinua. q̄ est c⁹ ptes copulant ad aliquē terminū cōem Ipsaz ꝓmo sic diuidens p q̄ncꝫ spēs q̄ sunt linea. superficies. corp⁹. locus ⁊ tps. Quatū sic dētur sufficientia qz Quis ꝗtitas ꝓtinua mēsurat subam fm aliquā extensionē. vel q̄ fm extēsionē duracōis ⁊ sic ē temp⁹. vel fm extensionē magnitudis. et hoc est dupliciter. vel mensurat extrisece et sic est locus. vel intrisece. et hoc ē dupliciter vel fm vnam dimensionem et sic est linea. vel fm plures dimensiones et hoc est dupliciter. vel fm duas ⁊ sic est superficies q̄ mensurat fm longitudinē ⁊ latitudinē. vl fm tres ⁊ sic ē corpus. qđ mēsurat fm tres dimēsiōes scz lōgitudinē latitudinē ⁊ pfunditatē. Et qz iste tres spēs scz linea superficies corpus mēsurāt intrisece. alie vro extrisece Jō de ipis p̄us dicēdū est ꝗ de aliis.

Sciendū ꝓro ꝙ Linea est lōgitudo sine latitudine ⁊ pfunditate cui⁹ extrema sunt duo p̄icta. Cui⁹ rō est qz linea intelligit causari ex fluxu p̄icti in longū. Jō linea a fluxu p̄icti hz longitudinē. b p̄ictus nō debet itelligi fluere nec in latū nec in pfundū. Jō linea ē sine latitudie ⁊ pfunditate qđ debet itelligi sine latitudie ⁊ pfunditate ipi⁹ linee. ⁊ nō superficiei vl corpis. qz nō p̄t esse linea quī sit in corpe. Jō nō p̄t ee sine latitudie ⁊ pfunditate corpū. qz fluxꝰ p̄icti semp a p̄icto incipit ⁊ terminatur in punctū Jō extremitates linee sūt duo p̄icta. ⁊ p b ptz ꝙ in linea p̄ictus ē materiale ei⁹ habet ei modū materie in b ꝙ substat suo fluxui. Et fluxus ei⁹ ē forma substātialis linee qz ipam formaliē ꝓstituit p b ptz etiā rō ꝙ Linea ē diuisibilis solū fm lōgitudiem qz ipa nō hz diuisibilitatem a p̄icto cū sit idiuisibil. b solū a fluxu eius puncti q̄ solū vnā dimēsionē causat scz longitudinē. Sciendū scōo ꝙ superficies est lōgitudo cū latitudie ⁊ sine pro/funditate cui⁹ extremitates sunt due linee. Cui⁹ rō est qz superficies ymaginarie causat ex fluxu linee in latum. Et ideo linea habet longitudinē ⁊ a fluxu linee in latum hz latitudinē. Et qz linea non p̄t itelligi fluere i pfunduz. Jō superficies ē sine pfundite. ⁊ qz fluxus incipit a linea ⁊ in lineā termiat. Jō superficies q̄ a tali fluxu causat extremitates ei⁹ sunt due linee. Saēdum tertio. ꝙ corp⁹ est longitudo cum latitudie ⁊ pfundita te cuius extrema sunt due superficies Cuius ratō est. quia corp⁹ ymaginarie causatur ex fluxu superficiei in profundum. et ideo a superficie habet longitudinē ⁊ lati/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0141
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG